

Højskolelæreren, der rejste fra Vestafrika til Nordsjælland: "Danskerne har usynlige mure rundt om sig"

Ifølge Garba Diallo er der forskel på den danske mentalitet rundt omkring i landet. Han vurderer, at mennesker i Nordsjælland for eksempel er mere reserverede, hvorimod han oplever en større imødekommenhed blandt jyder. –
Foto: Asbjørn Sand.

4. juli 2020, kl. 0:00, opdateret kl. 18:07
Af Ann-Sophie Greve Møller

Ifølge højskolelærer på Nordfyns Højskole Garba Diallo er danskerne et komplekst folkefærd. Danskerne er venlige og har en enormt fri mentalitet, men samtidig lukker samfundet sig mere om sig selv

Da jeg besøgte Danmark for første gang i 1985, havde jeg en forestilling om, at det var et lille paradis. Den sommer besøgte jeg Norge, og nordmændene talte altid så godt om Danmark. Landet var kendt for kvinderettigheder og gode øl. På min tur besøgte jeg blandt andet Christiania, og oplevelsen bekræftede mig i, at danskerne havde en meget åben mentalitet.

I 1992 blev jeg tilbudt en stilling som gæstelærer på Den Internationale Højskole i Helsingør, hvor jeg blev fastansat året efter. Jeg anede ikke, hvad en højskole var, og derfor brugte jeg en masse tid på at læse Grundtvig og blive klogere på højskoletankegangen. Jeg blev hurtigt forelsket i højskolen.

Jeg synes, det var enormt fascinerende, at der fandtes så fri en læringsfilosofi som på olen. Jeg forbandt ellers skole med tortur. Jeg er vokset op i en lille landsby langt ude

på landet i Mauretania, som var en fransk koloni. Først som 15-årig startede jeg på en skole i den nærmeste storby. Lærerne på skolen var kristne missionærer, og vi blev undervist på fransk, selvom der ikke var nogle af eleverne, som forstod det. Vi måtte ikke ytre os på vores eget sprog, og hvis vi gjorde, blev vi fysisk straffet. Jeg holdt i to måneder, så stoppede jeg på skolen igen. Som 19-årig besluttede jeg mig alligevel for at få en uddannelse og rejste fra mit hjem, selvom jeg ikke havde et mål. Jeg endte i Qatar, hvor jeg studerede pædagogik og boede i 10 år. Derfra gik turen til Norge. Men jeg er aldrig stødt på et sted som højskolebevægelsen i andre lande. Den er det bedste, Danmark har.

Selvom jeg har boet i Danmark i 28 år, har jeg aldrig fået nogle rigtig tætte venner. Jeg har min familie, og så har jeg haft fantastiske kollegaer gennem tiden. Men det er meget svært at blive lukket ind i danskernes hjem. Det er, som om folk har usynlige mure rundt om sig. Danskerne tilbringer tid med deres familie og tætte venner, og som udlænding er det svært at få en tæt relation til danskerne. Danmark er en hygge-nation, men danskerne vil ikke hygge med udlændinge. Der er en masse uskrevne regler i de sociale sammenhænge. Når man hygger, skal man for eksempel ikke tale om politik, for det ødelægger stemningen. I det hele taget skal man ikke blande for mange taleemner. I min kultur taler man i øst og vest, men danskerne kan ikke tåle kaos. Jeg tror, det hænger sammen med, at danskerne er meget organiserede. De planlægger fem år ud i fremtiden, og der er en kultur om, at man ikke forstyrrer andre. Derfor kommer folk heller ikke uanmeldt på besøg. Folk er meget selvstændige. Man forstyrrer ikke naboen ved at spørge efter salt.

For danskerne er arbejde lig med identitet. Hvor jeg kommer fra, arbejder man kun for at tjene penge, og når jeg besøger min familie i Mauretania, spørger de aldrig, hvordan det går med arbejdet. Det interesserer dem ikke. I Danmark er det nærmest omvendt. Man er ingenting, hvis man er arbejdsløs.

Danskerne er et enormt tillidsfuldt folk. Prøv bare at se, hvordan alle adlød statsminister Mette Frederiksen (S), da hun lukkede landet ned i marts. Jeg havde ikke troet, at man kunne overleve i Danmark uden at give hinanden kram, men de fleste accepterede de nye vilkår fra den ene dag til den anden.

Danskerne er et meget paradoksalt folkefærd. Da jeg kom til Danmark, så jeg landet som et foregangsland, der kæmpede for menneskerettigheder og demokrati. Der var en positiv tro på fremtiden og engagerede mennesker som Svend Auken (S). Han var en klimakonge og mit forbillede. Jeg havde aldrig troet på det, hvis man dengang havde fortalt mig, at

 nalisme en dag ville blive normaliseret og at et parti som Nye Borgerlige ville blive

stiftet. Jeg husker stadig i 1999, da Poul Nyrup Rasmussen (S) sagde til Pia Kjærsgaard, at Dansk Folkeparti aldrig ville blive stuerene.

Over de senere år har udlændingepolitikken virkelig taget en radikal drejning, og det er, som om danskerne har ladet maskerne falde. I mange år har der været en forestilling om, at I var et venligt og lidt naivt folk. Danskerne elsker børn, og da jeg kom til Danmark, tænkte jeg, at det var et af de bedste lande at være børnefamilie i. Derfor forstår jeg heller ikke, at danskerne tillader, at nogle børn bor op til 10 år på udrejsecentre som Sjælsmark og Ellebæk. Hvis man er et venligt folkefærd, hvordan retfærdiggør man så at lukke folk inde, som kommer fra krig og kan være traumatiserede? Det mest overraskende er, at regeringen udsender pressemeddelelser om det og virker stolte af det. I dette tilfælde tror jeg faktisk, at danskernes store tillid til myndighederne kan være negativ.

Det unikke ved Danmark er, at det er så åbent et samfund, har den bedste velfærdsstat, og at man kan tale frit. Det er virkelig ikke mange lande, hvor man kan det. Jeg kan stadig huske dengang, jeg mødte en præst iført præstekjole på en bar, hvor han sad og drak øl med nogle mennesker. Jeg tænkte, at det var så typisk dansk. Her er en enorm fri mentalitet, og det er i det store hele positivt. Men der er også en åndelig fattighed, som kan være med til at slukke folks identitet. I mange andre lande er det den fælles tro og hellige steder, som også forbinder befolkningen. Det har man ikke rigtigt her. Det er Assistens Kirkegård i København et godt eksempel på. Der ligger nogle af de største danske tænkere begravet, men om sommeren er det også en af de mest romantiske parker, hvor folk drikker vin og kysser. Det ville man aldrig gøre i min kultur. Det er typisk danskere at være frie i øjeblikket.

